

STATSMINISTERENS TALE VED MIDDAG I STAVANGER 22. NOVEMBER 1977
I ANLEDNING DÅPEN AV STATFJORD A

I en samtale med en journalist i et av sine siste leveår sa Roald Amundsen at han var glad han var født såpass tidlig som han var. Dette hadde gitt ham muligheten til å nå Sydpolen som førstemann, og senere å gjennomføre den første flyvning over Nordpolen. Dette var for ham de siste avgjørende dristige oppdagelsesreiser som stod igjen for menneskene. Hadde jeg levd senere, la han til med et smil, hadde det bare vært månen å sikte etter.

Like uvirkelig som det var for Roald Amundsen å tenke seg at noen kunne nå månen, har det vel vært for oss alle at

- 2 -

det skulle være mulig å plassere et par hundre meter høye betongkonstruksjoner midt i Nordsjøen for å utvinne olje og gass.

Vår tid har brakt mange tekniske og menneskelige pioner-innsatser. Oljevirkksomheten i Nordsjøen er en av disse pioner-innsatser, den hvor vi i dette landet er med i første rekke. Det er en virksomhet med vide perspektiver, og som har påkalt fantasi og skaperevne hos dem som har vært med i virksomheten.

Vi kan ved en dag som denne gjerne koste på oss å se det hele i litt større perspektiv enn vi vanligvis gjør til hverdags når vi er oppslukt av dagens krav og dagens problemer.

Utviklingen av Statfjordfeltet er ikke bare noe som er av betydning for de selskaper og de personer som er med på det. Det er heller ikke noe som begrenser seg til en betydelig økonomisk virksomhet for Norge når produksjonsvirksomheten kommer

i gang.

Nei, her ser vi et glimt av menneskenes evne til å søke nye veier for å løse økonomiske og tekniske problemer når utviklingen krever det.

Etter hvert som tilgangen av nye oljereserver i verden avtar, søker menneskene ut på nye felter for å finne mer. Så finner man oljereserver på steder hvor det inntil for få år siden ikke stod i menneskelig makt å etablere noen produksjon. Etter få år er de tekniske problemer løst og det er åpnet for en ny ekstra tilførsel av olje til en verden hvor energi etter hvert vil bli en viktigere knapphetsfaktor.

Det vil etter hvert ikke bare bli som energikilde at oljen får sin store verdi. Den vil i stigende utstrekning bli tatt i bruk som et viktig råstoff til vår kjemiske industri, og med sine sluttprodukter nå fram til nesten ethvert økonomisk

og materielt formål.

Vi som følger denne virksomheten fra noen avstand er imponert, og vi er fulle av beundring overfor den innsats og den kvalitet i arbeidet som må utvises og blir utvist i den gigantiske utbyggingen som nå foregår på Statfjordfeltet.

Norsk oljevirksomhet er en ny næring i landet. Både den praktiske virksomheten og myndighetenes oppgaver vil måtte tilpasses til erfaringer fra andre land og egen virksomhet. Og vi må tilpasse oss nye forhold innenfor teknikk, økonomi og politikk

Jeg ser imidlertid ingen grunn til å revurdere prinsippene i norsk oljepolitikk. Disse prinsippene vil fortsatt være:

1. et moderat utvinningstempo
2. meget stor vekt på sikkerhet, og på beredskap overfor ulykker
3. staten skal ha en dominerende innflytelse i produksjon og ilandføring, i første rekke gjennom Statoil
4. det økonomiske utbytte av oljevirkksomheten må fordeles mest mulig på alle deler av landet
5. oljeinntektene skal brukes til å trygge arbeidsplasser og næringer - ikke minst med sikte på tiden etter at oljevirkksomheten i Nordsjøen er slutt.